

บทที่ 5

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

วัตถุประสงค์

เมื่อนักศึกษาได้อ่านจบบทเรียนนี้แล้ว นักศึกษามาตรถ

1. อธิบายได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนนั้นแต่ละวิชาต้องมีการทำหนดจุดมุ่งหมายว่าผู้เรียนสามารถประสบความสำเร็จในทางด้านใดบ้าง
2. เปรียบเทียบได้ว่าจุดมุ่งหมายทางการศึกษาในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไร
3. บอกได้ว่าส่วนประกอบของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมมีอะไรบ้าง
4. เขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในแต่ละวิชาได้
5. บอกได้ว่าการเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในแต่ละวิชาจะมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียนอย่างไรบ้าง

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

จุดมุ่งหมายในการทำงานใด ๆ ก็ตามจะเป็นแนวทางในการวางแผนกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายนั้น จุดมุ่งหมายการศึกษาซึ่งเดียวกันจะเป็นแนวทางให้ครุวางแผนกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื้อหาและวิธีการวัดผลและประเมินผลเพื่อให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามที่ครุตั้งจุดมุ่งหมายไว้ เช่น ถ้าต้องการให้นักเรียนรู้จักคิด ก็จะเน้นทางด้าน “ความรู้ความเข้าใจ” ถ้าต้องการให้นักเรียนพัฒนาทางด้านความรู้สึกและอารมณ์ จุดมุ่งหมายก็เน้นทางด้านอารมณ์ ถ้าต้องการให้นักเรียนเคลื่อนไหวไม่ว่าจะเป็นการวิ่ง การเขียน การพิมพ์ดีด การสอนก็มีจุดมุ่งหมายที่จะเน้นทางด้านทักษะเป็นต้น

1. จุดมุ่งหมายการศึกษาประเภทต่าง ๆ

นักการศึกษาและนักจิตวิทยา (Bloom, Engelhart, 1956; Bloom and Masia, 1964) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายการศึกษาไว้ 3 ประเภท ห้องสามประเกทนี้จะกำหนดให้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีการประเมินผลแตกต่างกัน จุดมุ่งหมายแต่ละประเภทจะเน้นแตกต่างกัน ดังนี้

1.1 ด้านความรู้และความคิด (Cognitive Domain)

เน้นให้มีความรู้ความเข้าใจ ความจำ ความคิด การตัดสินใจและมีเหตุผล ด้านความรู้และความคิดจะมีพฤติกรรมอย่างเป็น 6 ขั้นตามลำดับ จากง่ายไปยาก ดังนี้

1.1.1 **ความรู้ (Knowledge)** คือความสามารถที่จะจำได้หรือระลึกได้ถึงความคิด คำต่าง ๆ วิธีการต่าง ๆ ประเภทของสิ่งต่าง ๆ หลักการ ทฤษฎีและข้อเท็จจริงต่าง ๆ รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ ที่รับรู้เข้ามา

1.1.2 **ความเข้าใจ (Comprehension)** คือความสามารถที่จะรับรู้สิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน สามารถแปลความ ตีความ ขยายความเรื่องราวต่าง ๆ

1.1.3 **การนำไปใช้ (Application)** คือความสามารถที่จะนำกฎ หลักการ ความคิดต่าง ๆ และวิธีการต่าง ๆ รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้เลือกใช้หรือแก้ปัญหาใหม่ในชีวิต

1.1.4 การวิเคราะห์ (Analysis) คือความสามารถที่จะแยกแยะเนื้อหา หรือเรื่องราวต่างๆ ที่รับรู้ มองเห็นความสัมพันธ์และหลักการของเรื่องนั้นๆ

1.1.5 การสังเคราะห์ (Synthesis) คือความสามารถที่จะรวมรวมหรือสรุปข้อมูลความคิดหรือสิ่งที่สัมพันธ์กันและนำมาดัดแปลงให้เป็นสิ่งใหม่ ๆ ความคิดใหม่ ๆ ซึ่งจะแสดงออกด้านความคิดสร้างสรรค์ การวางแผนงาน

1.1.6 การประเมินผล (Evaluation) คือความสามารถที่จะตัดสินข้อดีข้อเสียของข้อมูลหรือทฤษฎีหรือเรื่องราวต่าง ๆ วิธีการต่าง ๆ ตามกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานที่ตั้งไว้

ในการสอนครูส่วนมากจะเน้นความรู้ความเข้าใจ ไม่ค่อยเน้นด้านการนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์และการประเมินผล

1.2 ด้านความรู้สึกและการณ์ (Affective Domain)

เน้นความรู้สึก อารมณ์ ทัศนคติ ความซาบซึ้งและค่านิยมของแก่เรียนต่อสิ่งต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำต่าง ๆ ด้านนี้จะมีพฤติกรรมแยกย่อยเป็น 5 ขั้นดังนี้

1.2.1 การรับรู้ (Receiving) คือความรู้สึกไวและความตั้งใจที่จะเลือกรับรู้สิ่งเร้าต่าง ๆ รู้จักรอบรวม เลือกและแยกสิ่งที่รับรู้ได้

1.2.2 การตอบสนอง (Responding) คือการแสดงอาการตอบโต้สิ่งเร้าด้วยความสมัครใจ พ้อใจและยินยอม

1.2.3 การให้คุณค่าหรือมีค่านิยม (Valuing) คือความรู้สึกว่าสิ่งต่าง ๆ มีคุณค่าและเชื่อถือสิ่งนั้น แสดงออกโดยการยอมรับ มีความนิยมชอบและกระทำเกี่ยวกับสิ่งที่เขาให้คุณค่า

1.2.4 การจัดระบบ (Organization) คือการจัดค่านิยมต่าง ๆ ให้เป็นระบบ เช่น ความจริง ความราย การช่วยเหลือคนอื่น เป็นต้น โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์กันของค่านิยมที่ยึดถือ และพิจารณาว่าสิ่งใดสำคัญกว่ากัน อาจพิจารณาถึงการช่วยเหลือคนอื่นสำคัญที่สุด และความจริงกับความรายเป็นส่วนประกอบที่สำคัญรองลงมาได้

1.2.5 การสร้างลักษณะนิสัย (Characterization by a value or value complex) คือความเชื่อถือค่านิยมต่าง ๆ และยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตจนกลายเป็นลักษณะนิสัยประจำตัวของบุคคล

1.3 ด้านทักษะ (Psychomotor Domain)

คือความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วรวดเร็ว และทำได้จนเป็นอัตโนมัติ ด้านทักษะจะแบ่งตามลำดับขั้นการพัฒนาการของเด็ก คือการเคลื่อนไหวจะพัฒนาจากการเคลื่อนไหวอวัยวะหลาຍส่วนไปจนถึงการเคลื่อนไหวอวัยวะบางส่วน และพฤติกรรมที่ใช้ในการติดต่อกันจะเริ่มจากกิจกรรมที่ไม่พูดไปจนถึงกิจกรรมที่ใช้การพูดด้วย (Kibler, Barker and Miles, 1970 อ้างจาก Gage and Berliner, 1975 : 57) วิชาที่ครูจะเน้นทักษะคือ พลศึกษา การพูด การออกท่าทางต่าง ๆ วิชาชีพต่าง ๆ ศิลปะและการปั้นดินเผาเป็นต้น ด้านทักษะจะแบ่งเป็น 4 ขั้นดังนี้

1.3.1 การเคลื่อนไหวอวัยวะหลาຍส่วน (Gross Body Movements) คือการเคลื่อนไหวที่ไม่ต้องใช้ความสัมพันธ์ระหว่างอวัยวะส่วนต่าง ๆ เช่น มือ แขน แต่จุดมุ่งหมายประเทณนี้จะเน้นการเคลื่อนไหวได้อย่างรวดเร็วหรือถูกต้อง เช่นการขว้างลูกบอลก็เป็นการเคลื่อนไหวข้อต่อส่วนบน ส่วนการว่ายน้ำก็เป็นการเคลื่อนไหวร่างกายหลาຍ ๆ ส่วน

1.3.2 การเคลื่อนไหวได้อย่างมีแบบแผนหรือมีลำดับขั้น การเคลื่อนไหวแบบนี้ต้องการฝึกหัดเพื่อให้ทำได้อย่างประสมทึบภาพ เช่นความสัมพันธ์ระหว่างมือกับนิ้ว มือกับตา มือกับหู มือตาและเท้า

1.3.3 การติดต่อสื่อสารโดยไม่ใช่คำพูด (Nonverbal Communication Sets) คือความพยายามที่จะสื่อสารเรื่องราวต่าง ๆ ให้ผู้รับโดยแสดงออกทางหน้าตาท่าทางและการเคลื่อนไหวร่างกาย

1.3.4 การพูด (Speech Behavior) คือการพูดเพื่อสื่อสารกัน เล่นละคร ปัญญา เป็นการการสังวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

พฤติกรรมทั้ง 3 ด้านที่กล่าวมาข้างต้นจะผสมผสานกันอยู่ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ขณะที่กำลังคิดก็จะมีอารมณ์และการเคลื่อนไหวด้วย หรือขณะที่เคลื่อนไหวร่างกาย เช่น ขับรถ หรือเล่นเปียนโนก็จะมีการคิดวิธีที่จะเคลื่อนไหวและมีความรู้สึกต่อสิ่งที่ทำด้วย ในการทำสิ่งต่าง ๆ แม้จะมีพฤติกรรมทั้งสามด้านควบคู่กันอยู่ แต่สำคัญต้องการจะเน้นเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งก็ย่อมทำได้ (Gage and Berliner, 1975 : 49-58)

2. จุดมุ่งหมายตามหลักสูตรและจุดมุ่งหมายเฉพาะวิชา

ก่อนที่ครูจะกำหนดจุดมุ่งหมายการสอนให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความรู้ความคิด ความรู้สึก อารมณ์และทักษะ ครูจะต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายที่กว้างขวางและคลุมลักษณะที่ต้องการไว้ทั้งหมดนั้นคือจุดมุ่งหมายตามหลักสูตร เช่น จุดมุ่งหมายหลักสูตรประถมศึกษาพุทธภัณฑ์ 2521 ต้องการให้นักเรียนมีคุณสมบัติตั้งนี้ (กรม กฎประจำวิชา, 2519 : 19)

- ให้รู้จักคิดวิเคราะห์และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
- ให้มีความเข้มแข็งมั่นเพียร ซื่อสัตย์และอดทน
- ให้มีความรู้และทักษะในวิธีการทางวิทยาศาสตร์
- ให้เข้าใจและครับด้วยความสามารถที่ดันหนับฉีด
- ให้สำนึกรู้สึกในหน้าที่และสิทธิของตน

ส่วนหลักสูตรมัธยมศึกษามีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนมีคุณสมบัติตั้งนี้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, มปพ. : 1)

- เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบและพัฒนาความสามารถด้านนักเรียน ความสนใจและความสนใจของตน
- เพื่อให้มีนิสัยไฟหัวความรู้ ทักษะ รู้จักคิดและวิเคราะห์อย่างมีระเบียบวิธีการและมีความตื่นตัวเริ่มสร้างสรรค์
- เพื่อให้มีทัศนคติที่ดีต่อสัมมาชีพทุกชนิด มีระเบียบวินัยในการทำงานทั้งในส่วนตัวและหมู่คณะ มานะพากเพียร อดทน ประยั้ดและใช้เวลาเป็นประโยชน์
- เพื่อให้มีความรู้เชิงลึก มีวินัยในตนเอง เคารพต่อกฎหมายและกติกา ของสังคม รับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม ตลอดทั้งสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรม ในสังคม
- เพื่อให้รู้จักสิทธิและหน้าที่ รู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ มีความสามัคคีและเสียสละ เพื่อส่วนรวม รู้จักแก้ปัญหาด้วยสันติวิธีอย่างมีหลักการและเหตุผล
- เพื่อให้มีความรู้และทักษะที่เป็นพื้นฐาน เพียงพอแก่การนำไปปรับปรุงการดำรงชีวิตทั้งส่วนตัวและครอบครัว รวมทั้งการฝึกงานและการศึกษาเพิ่มเติม
- เพื่อให้มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ และให้รู้จักส่งเสริมการสาธารณสุข ของชุมชน

จุดมุ่งหมาย ตามหลักสูตรมีความสำคัญที่สุด เพราะเป็นจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้สมาชิกในสังคมมีคุณสมบัติที่ดีตามที่สังคมปรารถนา และจะทำได้ในระยะเวลา

ส่วนจุดมุ่งหมายเฉพาะวิชา เป็นจุดมุ่งหมายที่แยกย่อยมาจากการจุดมุ่งหมายตามหลักสูตร ได้มาจาก การพิจารณาประเภทของเนื้อหาหรือประสบการณ์ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิด พฤติกรรมที่ต้องการตามที่กำหนดไว้ตามหลักสูตร จุดมุ่งหมายนี้ควบกว่าจุดมุ่งหมายตามหลักสูตร เพราะเป็นขอบเขตจำกัดตามประเภทเนื้อหาและประสบการณ์ จุดมุ่งหมายนี้รวมถึงจุดมุ่งหมายของหมวดวิชาที่กลุ่มประสบการณ์ในหลักสูตร และที่แยกย่อยเป็นรายวิชาเช่น

- จุดมุ่งหมายในวิชาภาษาไทย เช่น ให้เข้าใจและสามารถใช้ภาษาได้อย่างต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล
- จุดมุ่งหมายในวิชาคณิตศาสตร์ เช่น มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการคณิตศาสตร์
- จุดมุ่งหมายในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เช่น ให้เข้าใจหลักของการอยู่ร่วมกันในสังคมและสามารถปฏิบัติตามหลักการนั้นได้
- จุดมุ่งหมายในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เช่น ให้สนุกเพลิดเพลิน มีความคิดสร้างสรรค์ ความประณีตและสนใจยิ่งที่ดี เป็นต้น (กมล ภู่ประเสริฐ, 2519)

จุดมุ่งหมายนี้แม้จะควบกว่าจุดมุ่งหมายตามหลักสูตรแต่ก็ยังเป็นข้อความที่มีความหมายกว้างและหวังผลได้ก็ต้องใช้เวลา ถ้าครูต้องการจะตั้งจุดมุ่งหมายการสอนแต่ละชั้นไม่ในวิชาที่ตนสอน นอกจากการดำเนินการที่จุดมุ่งหมายจากหลักสูตรและจุดมุ่งหมายทั่วไปแล้ว จะต้องตั้งจุดมุ่งหมายการสอนให้เฉพาะเจาะจงลงไปในลักษณะปั๊บพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งเรียกว่าจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

3. จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives)

การทำหนดจุดมุ่งหมายการสอนหมวดวิชาหรือวิชาต่าง ๆ หรือจุดมุ่งหมายการสอนแต่ละบทแต่ละตอนของเนื้อหาวิชา มักจะกำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ เช่น เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะที่ต้องสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แม้ว่าการทำหนด เช่นนี้จะเน้นถึงพฤติกรรมของนักเรียนที่จะต้องเปลี่ยนแปลงไปจากการไม่รู้มาเป็นผู้รู้ จากการเป็นผู้ที่มีทักษะที่ไม่ดีหรือวางแผนต่อสิ่งหนึ่งมาเป็นผู้ที่มีทักษะที่ต้องสิ่งนั้นนักตาม ความหมายของคำว่า “ความรู้” “ความ

เข้าใจ” และ “ทัศนคติที่ดี” ก็ควรขวางจนสามารถแปลความหมายได้หลายอย่างแตกต่างกันตามพื้นความรู้ ประสบการณ์และค่านิยมของตน จึงมีการกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษา โดยเฉพาะ การสอนให้เป็นข้อความเฉพาะเจาะจง สามารถสื่อความหมายได้ตรงกันเรียกว่า “จุดมุ่งหมาย เชิงพฤติกรรม”

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมคือจุดมุ่งหมายในการสอนที่กำหนดขึ้น โดยปัจจัยพุทธิกรรม ของนักเรียนวิ่งครูสามารถสังเกตได้ รับผลได้ หรือเป็นจุดมุ่งหมายที่บอกให้ทราบว่าเมื่อสิ้นสุด การเรียนการสอนแล้ว นักเรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง โดยพุทธิกรรมที่กำหนดนั้นต้องเป็น พุทธิกรรมที่สามารถสังเกต (มองเห็น, ได้ยิน) ได้เท่านั้น (กองวิชาการ, มปพ. : 12) เช่นบอก ข้อเท็จจริง อธิบายความสัมพันธ์ ยกตัวอย่าง เขียนรายงานเป็นต้น

จุดมุ่งหมายการศึกษาที่ต้องการให้เปลี่ยนแปลงพุทธิกรรมด้านความคิด ความรู้ ความเข้าใจ การเห็นคุณค่าเป็นต้น ซึ่งเป็นพุทธิกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงสามารถแปลออก มาเป็นพุทธิกรรมที่สังเกตได้หลายพุทธิกรรม และมีความหมายเฉพาะเจาะจง เช่นความเข้าใจ ในหลักการส่วนรักษาระบบทรัพยากรัฐธรรมชาติ อาจหมายถึงพุทธิกรรมต่อไปนี้

- อธิบายหลักการนั้น ๆ ด้วยคำพูดของตนเอง
- บอกได้ว่าสถานการณ์ใด (ซึ่งไม่เคยทราบมาก่อน) แสดงถึงการปฏิบัติที่ใช้หลักการส่วนรักษาระบบทรัพยากรัฐธรรมชาติ
- ยกตัวอย่างการปฏิบัติ (ที่แปลจากตัวอย่างเดิม) ที่สอดคล้องกับหลักการต่าง ๆ

3.1 ส่วนประกอบของจุดมุ่งหมายเชิงพุทธิกรรม

จุดมุ่งหมายเชิงพุทธิกรรมที่สมบูรณ์จะมีข้อความที่ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ

3.1.1 ส่วนที่เป็น “พุทธิกรรมที่คาดหวัง” (Terminal Behavior) เป็นข้อความที่บอก ถึงพุทธิกรรมที่ต้องการให้นักเรียนแสดงออกในระหว่างการเรียนหรือเมื่อสิ้นสุดการเรียนหน่วยได หน่วยหนึ่งแล้ว เป็นพุทธิกรรมที่สังเกตได้ การเขียนข้อความส่วนที่พุทธิกรรมที่คาดหวังจะอาศัย คำที่บ่งชี้การกระทำการที่ต้องปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงคำที่บ่งถึงการกระทำที่แบ่งตามจุดมุ่งหมายการศึกษา 3 ประเภท

คำที่บ่งการกระทำด้านความรู้และความคิด

พฤติกรรม	คำที่บ่งการกระทำ	เรื่องที่กระทำ
ความรู้	บอก ชี้บ่ง บรรยาย ให้รายการ จับคู่ บอกหัวข้อ แยกประเภท ให้นิยาม ฯลฯ	ชื่อวัน - เวลา เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ ข้อเท็จจริง เรื่องราว อักษรย่อ ระเบียบแบบแผน ลำดับขั้น เกณฑ์ วิธีการ หลักการ ทฤษฎี ความสัมพันธ์ ฯลฯ
ความเข้าใจ	แปล เปลี่ยนรูป ใช้คำพูด ของตนเอง บอกความแตกต่าง บอกความคล้ายคลึง ขยายความ ยกตัวอย่าง อธิบายความหมาย สรุป จัดเรียนเรียงใหม่ บอก ฯลฯ	ความหมาย เหตุการณ์ เรื่อง- ราว สัญลักษณ์ นิยาม คำพูด ความสัมพันธ์ ความน่าจะเป็น ¹ ข้อมูล (ตัวเลข, กราฟ ฯลฯ) ภาษา จุดมุ่งหมายของเรื่อง ความสำคัญของเรื่อง คติพจน์ หลักการ ฯลฯ
การนำไปใช้	ใช้ คำนวน สาหร่าย สร้าง บอก ฯลฯ	กฎ ผล ข้อสรุป วิธีการ ฯลฯ
การวิเคราะห์	บอกจำแนก ค้นหา เปรียบเทียบ ให้เหตุผล บอกความแตกต่าง และ ความคล้ายคลึง จัดประเภท	สมมติฐาน ข้อสรุป ข้อตกลง ข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง ความคิดเห็น วิธีการความ- ลามเอียง การจัดระบบ หลักการ ฯลฯ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

พฤติกรรม	คำที่บ่งการกระทำ	เรื่องที่กระทำ
การสั่งเคราะห์	บอก เรียน สร้าง แก้ไข วางแผน ออกแบบ จัด ผลิต แสดงเหตุผล วางแผนการ ปรับปรุง เรียบเรียง ผสมผสาน ๆ ลฯ ประเมิน ตัดสิน โถ้เย้ง ให้ความเชื่อถือ เปรียบเทียบ ให้เกณฑ์ วิพากษ์วิจารณ์ ๆ ลฯ	ความสัมพันธ์ งาน แบบแผน จุดมุ่งหมาย ศัพท์ทางวิชาการ สมมติฐาน การค้นคว้าบท- ความแนวคิด หลักการ ทฤษฎี เค้าโครง ข้อสรุป ๆ ลฯ ความยูกต้อง ความเชื่อถือได้ ความผิดพลาด ความน่าเชื่อถือ เรื่องราว เหตุผลของ การกระ- ทำ มาตรฐานทฤษฎี จุดจบ แนวทาง ประสิทธิภาพ ๆ ลฯ
การรับรู้	ถาม เลือก บรรยาย ติดภาพ ให้ ยืด ซึ้ง บอก ให้ชื่อ ตอบ ใช้ คัดเลือก จำแนก	การเห็น เสียง เหตุการณ์ต่าง ๆ แบบ การจัดแจง ตัวอย่าง รูป่าง ขนาด คำตอบ จังหวะ
การตอบสนอง	ตอบ ช่วยเหลือ ทำให้เหมือน ยอมตาม อภิปราย แสดง อ่าน รายงาน ตอบโต้ คัดเลือก บอก	การสอน คำชี้แจง กฎต่าง ๆ การสาธิต เกมต่าง ๆ งานแสดง การพูด การเล่น การรายงาน การเขียน
การมีค่านิยม	สาขิ บรรยาย อภิปราย ชี้แจ ให้เหตุผล เสนอ รายงาน คัดเลือก แบ่ง เรียน ช่วยสนับสนุน ยืนยัน โถ้เย้ง	เป็นสมาชิกกลุ่ม ผลงานด้าน ศิลปะ ผลงานด้านดนตรี มิตร- ภาพเป็นส่วนตัว โครงงาน ความคิดเห็น ข้อโต้แย้ง สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 1 (ต่อ)

พฤติกรรม	คำที่บ่งการกระทำ	เรื่องที่กระทำ
การจัดระบบ	อภิปราย เบรียบเที่ยบ ให้คำจำกัดความ จัดแจง เรียบเรียง ทำให้สมดุล รวม ทำให้สมบูรณ์ ป้องกัน อ้างถึง ปรับปรุง สัง ฯลฯ	ระหัส มาตรฐาน จุดมุ่งหมาย ระบบ เกณฑ์ ข้อจำกัด ฯลฯ
การสร้างลักษณะนิสัย	เปลี่ยนแปลง ทำให้สมบูรณ์ ต้องการ แสดงท่าทาง จำแนก เสนอ ปรับปรุง ใช้ แก้ไข ตรวจสอบ	แผนงาน พฤติกรรม วิธีการ ความพยายาม จริยธรรม คุณภาพ

คำที่บ่งการกระทำการด้านทักษะ

พฤติกรรม	คำที่บ่งการกระทำ
การเคลื่อนไหวทั้งร่างกายโดยอวัยวะ ส่วนต่าง ๆ ไม่สัมพันธ์กัน เช่น การเคลื่อนไหวที่ใช้มือ แขน หัวไหล่ ขา การทำงานประสานกันระหว่าง อวัยวะบางส่วน เช่น มือกับตา มือกับหู มือตาและเท้า การแสดงออกทางหน้าตาท่าทาง โดยไม่ใช้คำพูด การพูด	ขวาง วิง ว่ายน้ำ ประกอบ พิมพ์ดีด เล่นกีฬาร์ตามโน๊ต เล่นเปียโนได้ วาดรูป ขับรถตามถนนใหญ่ แสดงให้คนอื่นสนใจ ใช้ภาษาไปได้ ออกเสียงสรรได้ ท่องคำโคลงกลอนโดยไม่ผิด พูดให้คนอื่นเข้าใจได้

(ตารางที่ 1 ตัดแปลงจาก Gage and Berliner, 1975 : 52-58 และกองวิชาการ, มปพ : 18-19)

ตัวอย่าง จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมส่วนที่เป็น “พฤติกรรมที่คาดหวัง”

- เนียนอธิบายถึงสาเหตุที่สำคัญ ๆ ที่ทำให้เกิดสังคมโลกครั้งที่ 2 ได้
- ทำโจทย์สถิติตั้งต่อไปนี้.....ได้
- เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างใบเลี้ยงเดียวกับใบเลี้ยงคู่ได้

3.1.2 ส่วนที่เป็น “สถานการณ์” (Conditions) เป็นข้อความที่บอกรถึงสถานการณ์ หรือเงื่อนไขที่ครูสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่คาดหวัง

ตัวอย่าง จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมส่วนที่เป็นสถานการณ์หรือเงื่อนไข

-โดยอนุญาตให้นักเรียนใช้ตารางสถิติ สมุดคูมือ และเครื่องคิดเลขได้
-โดยไม่ใช้เครื่องคิดเลขหรือตารางสถิติใด ๆ เข้าช่วย
-ในระยะเวลา 25 นาที.....
- ภายในเวลา $1\frac{1}{2}$ ชั่วโมง.....
- เมื่อกำหนดสมการสองขั้นให้.....

จะเห็นได้ว่าส่วนเงื่อนไขอาจจะอยู่ส่วนต้น กลาง หรือท้ายของข้อความก็ได้ สถานการณ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นนั้นอาจได้มาจากเรื่องราว เนื้อหา ข้อมูล ความจริง เหตุการณ์ ฯลฯ ซึ่งเหมือนหรือคล้ายกับสิ่งที่นักเรียนเคยประสบ หรือคิดว่าจะต้องประสบในชีวิตจริงเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ.

3.1.3 ส่วนที่เป็น “เกณฑ์” (Criteria) เป็นข้อความที่อธิบายให้ทราบว่านักเรียนต้องปฏิบัติให้ได้เพียงใดหรือต้องมีพฤติกรรมในระดับใด จึงจะได้รับการยอมรับว่านักเรียนทำสิ่งนั้นได้จริง มิใช่ทำได้โดยบังเอิญ การกำหนดเกณฑ์โดยทั่วไปจะกำหนดโดยใช้ปริมาณ คุณภาพ หรือเวลาเป็นหลัก

ตัวอย่าง จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมส่วนที่เป็นเกณฑ์

- ให้เหตุผลได้ถูกต้องทั้งหมด
- ยิงให้ถูกเป้าทุกนัด
- ถูกต้องอย่างน้อย 85 ข้อ

เกณฑ์ที่กำหนดถือเป็นความต้องการขั้นต่ำของพฤติกรรมนั้น ๆ การกำหนดเกณฑ์ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น สภาพแวดล้อม ลักษณะวิชา ความต้องการ พื้นฐานความรู้ วัยของนักเรียน เป็นต้น

ตัวอย่าง จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่มีครบทั้งสามส่วน

สถานการณ์	พฤติกรรมที่คาดหวัง	* เกณฑ์
1. เมื่อกำหนดสภาพแวดล้อมของชุมชนหนึ่งให้	นักเรียนสามารถบอกได้ว่า สภาพนั้น ๆ มีอิทธิพลต่อการประกอบอาชีพของคนในชุมชนอย่างไร	ได้ถูกต้องอย่างน้อย 3 ประการ
2. เมื่อให้แก้วน้ำจานชาบูฯ ที่เปื้อนผู้อ่านเข้าใจตรงกันว่า นักเรียนจะทำอะไรและทำในเงื่อนไขใด	นักเรียนสามารถแสดงการล้างให้สะอาดได้	โดยแสดงออกถึงความคล่องแคล่ว ความระมัดระวัง และการปฏิบัติตามขั้นตอนที่ถูกต้อง

การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมอาจจะมีโครงสร้างทั้งสามส่วน แต่ไม่ได้แยกให้เห็นชัดเจนตั้งข้างต้น จุดมุ่งหมายบางข้อมีแต่เฉพาะพฤติกรรมที่คาดหวังและเงื่อนไขโดยที่อหลักว่าผู้อ่านเข้าใจตรงกันว่า นักเรียนจะทำอะไรและทำในเงื่อนไขใด ส่วนเกณฑ์นั้นอาจไม่ปั๊งไว้ก็ได้

3.2 ประโยชน์ของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

การสร้างจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมจะให้ประโยชน์หลายประการพอสรุปได้ดังนี้ (เสนานะหัตถี, 2522 : 24-33)

3.2.1 ประโยชน์ด้านการสอนของครู เนื่องจากจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมบ่งถึงพฤติกรรมที่คาดหวังไว้ชัดเจ้ง จึงเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ทำให้ทราบว่า จำต้องสอนอะไร เป็นอย่างไร การสร้างจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่ชัดเจน ควรจะบ่งถึงพฤติกรรมของผู้เรียนดังต่อไปนี้

- พฤติกรรมขึ้นนำเข้าสู่บทเรียนเป็นพฤติกรรมเริ่มต้น เพื่อเป็นแนวทางเข้าสู่บทเรียน เช่น ถ้าสอนเรื่อง “ส่วนประกอบของประโยชน์” ก็จะมีจุดมุ่งหมายในขั้นนี้ว่า

“เมื่อกำหนดข้อความมาให้ นักเรียนสามารถบอกได้ว่า ข้อความนั้นจับใจความได้หรือไม่ ถ้าจับได้มีความว่าอย่างไร”

● พฤติกรรมที่คาดหวังจะให้เกิดขึ้นระหว่างสอนหรือเรียน เช่น

“เมื่อกำหนดข้อความมาให้ นักเรียนสามารถตอบออกได้ว่าข้อความส่วนใดที่ทำหน้าที่เป็นผู้แสดง และส่วนใดที่เป็นผู้ถูกกระทำ”

“นักเรียนสามารถสรุปได้ว่า “ประธาน กริยา และกรรม” ทำหน้าที่ใดในประโยชน์”

“เมื่อกำหนดประโยชน์มาให้ สามารถตอบออกได้ว่าคำหรือวิธีใดทำหน้าที่ขยายอิริส่วนของประโยชน์”

● พฤติกรรมเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน เป็นสมรรถภาพรวมของพฤติกรรมระหว่างเรียน ซึ่งจะต้องประเมินผล เช่น

“นักเรียนสามารถเขียนประโยชน์ที่มีส่วนขยายและไม่มีส่วนขยายได้อย่างน้อยประเพก ละ 10 ประโยชน์”

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ชัดเจน จะทำให้ทราบว่าคร่าวมีกิจกรรมใดบ้าง ขณะสอน เช่น “เมื่อกำหนดประโยชน์มาให้ 5 ประโยชน์ สามารถตอบออกได้ว่าเป็นประโยชน์มีประธาน และกริยา 2 หรือ 3 ส่วน (มีทั้งประธาน, กริยาและกรรม) ได้อย่างถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ” ดังนั้น กิจกรรมการสอนคือ หาประโยชน์มา 5 ประโยชน์ แล้วให้นักเรียนบอกว่าประโยชน์นี้เป็นประโยชน์กี่ส่วน ถ้าหากเรียนตอบได้ถูกอย่างน้อย 4 ข้อ ก็แสดงว่านักเรียนมีความรู้ตามที่คาดหวัง แต่ถ้าทำไม่ถูกถึง 4 ข้อ ก็แสดงว่านักเรียนยังบกพร่องเรื่องนี้อยู่ ครูต้องสอนเพิ่มเติม

3.2.2 ประโยชน์ทางด้านการเรียนของนักเรียน นักเรียนบางระดับเมื่อได้ทราบว่าครู คาดหวังให้ตนมีพฤติกรรมอย่างไร ก็จะสามารถปรับปรุงตนเองให้เป็นไปตามที่ครูคาดหวัง ผลกระทบวิจัยพบว่า นักเรียนที่ทราบจุดมุ่งหมายการเรียนในรายวิชาจะมีผลลัพธ์สูงกว่านักเรียนที่ไม่ทราบจุดมุ่งหมาย และยังพบว่าผู้ที่ทราบจุดมุ่งหมายจะเรียนได้เร็วกว่า และลืมช้ากว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ทราบจุดมุ่งหมาย

3.2.3 ประโยชน์ต่อด้านการประเมินผลของครู จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่เขียนไว้ สมบูรณ์ชัดเจน จะบอกถึงสถานการณ์การประเมินผลไว้ด้วย เช่นจะใช้การวัดผลแบบไหน จะใช้เครื่องมืออะไรวัด และประเมินผลได้อย่างไร เช่น “เมื่อกำหนดประโยชน์มาให้ 5 ประโยชน์ นักเรียนสามารถตอบออกได้ว่าเป็นประโยชน์ 2 หรือ 3 ส่วนได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ประโยชน์” ก็บ่งว่า

การวัด - ควรใช้แบบทดสอบ (อาจสอบปากเปล่าก็ได้)

เครื่องมือวัด - ข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก (อาจเป็นถูกผิดหรือเติมคำก็ได้)

เกณฑ์ - ต้องทำถูก 4 ใน 5 ข้อ

4. สรุป

ในการสอนครูต้องมีจุดมุ่งหมายการสอนว่าต้องการให้นักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างไร บ้าง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายทางด้านความรู้ความคิด ความรู้สึกอารมณ์และทักษะการจะเน้นจุดมุ่งหมาย ด้านใดขึ้นอยู่กับแนวความเชื่อของครูและเนื้อหาวิชา จุดมุ่งหมายการสอนที่เน้นด้านความรู้ความคิด อารมณ์และทักษะเป็นจุดมุ่งหมายที่บ่งพฤติกรรมภายใต้สังเกตไม่ได้และอาจสื่อความหมายได้ ไม่ตรงกัน จึงอาจกำหนดจุดมุ่งหมายการสอนในรูปจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ซึ่งจะบ่งถึงพฤติกรรม ของนักเรียนเมื่อสิ้นสุดการเรียนแล้ว หรือขณะกำลังเรียนจุดมุ่งหมายชนิดนี้ถ้าเขียนอย่างชัดเจน จะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผล และทำให้นักเรียนทราบว่าตน จะต้องมีพฤติกรรมใดบ้างตามที่ครูคาดหวัง

เอกสารที่ควรอ่านประกอบ

กองวิชาการ สำนักการศึกษา “จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม” เอกสารอบรมการวัดผลการศึกษา
กทม. : โรงพิมพ์สำนักการศึกษา, ไม่ปรากฏหน้าที่พิมพ์

คำานทัยบทที่ 5

1. ท่านมีความเข้าใจว่า ในแต่ละวิชาครุจะต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายว่านักเรียนจะต้องสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนทางด้านใดบ้าง
2. จะเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายทางการศึกษาในแต่ละด้านว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร
3. จุดมุ่งหมายเชิงพหุติกรรมคืออะไร จงอธิบายมาพอสังเขป
4. จุดมุ่งหมายเชิงพหุติกรรมแตกต่างจากจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอย่างไร
5. ในการเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพหุติกรรมนั้นจะต้องประกอบด้วยกี่ส่วน อะไรบ้าง
6. ท่านเข้าใจว่าการเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพหุติกรรมในแต่ละวิชานั้นมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียนอย่างไรบ้าง
7. จุดมุ่งหมายเชิงพหุติกรรมที่ปรากฏข้างล่างต่อไปนี้จะมีบางข้อที่มีส่วนประกอบไม่ครบถ้วน 3 ประการ ขอให้นักเรียนแยกส่วนประกอบของจุดมุ่งหมายแต่ละข้อออกมากำหนดชัดเจน และนำจุดมุ่งหมายข้อใดขาดหายไปขอให้เขียนเพิ่มเติมให้ครบถ้วน
 - 7.1 นักเรียนจะสามารถทำข้อสอบแบบปรนัย ซึ่งมีข้ออยู่ทั้งหมด 100 ข้อได้ถูกต้องอย่างน้อย 85 ข้อภายในเวลา $1\frac{1}{2}$ ชั่วโมง
 - 7.2 เมื่อสามคำถามเป็นภาษาอังกฤษ นักเรียนจะแสดงความเข้าใจคำานนั้นโดยการตอบเป็นภาษาอังกฤษและใช้ประโยชน์คูกต้อง
 - 7.3 นักเรียนจะสามารถเข้าใจกฎในการทำสัญญาซื้อขาย
 - 7.4 นักเรียนจะสามารถพัฒนาวิธีที่จะแก้ปัญหาในการบริหารได้
 - 7.5 นักเรียนจะสามารถหาหนังสืออ้างอิงได้ 3 เล่มในเวลา 10 นาที
 - 7.6 นักเรียนจะสามารถบอกประโยชน์ 16 ประโยชน์ที่ครูให้และแก่คำที่ผิดในประโยชน์เหล่านั้นได้ถูกต้อง

บรรณานุกรม

กลม ภู่ประเสริฐ “ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม” ประชาศึกษา 18 : 4

พ.ย. 19) : 18-23

กรรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือแนะนำ ตามหลักสูตรนัยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ยูไนเต็ดโปรดักชัน, ไม่ปรากฏว่าที่พิมพ์

กองวิชาการ สำนักการศึกษา “จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม” เอกสารอบรมการวัดผลการศึกษา กกม : โรงพิมพ์สำนักการศึกษา, ไม่ปรากฏว่าที่พิมพ์

Gage, N.L and Berliner, David C. “Different Kinds of Objectives and How They Fit Together”

Educational Psychology Chicago : Rand Mc Nally College Publishing Company,

Copyright, 1975.